

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA
SEGONA ÈPOKA

22 de març 2024

Número 291

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

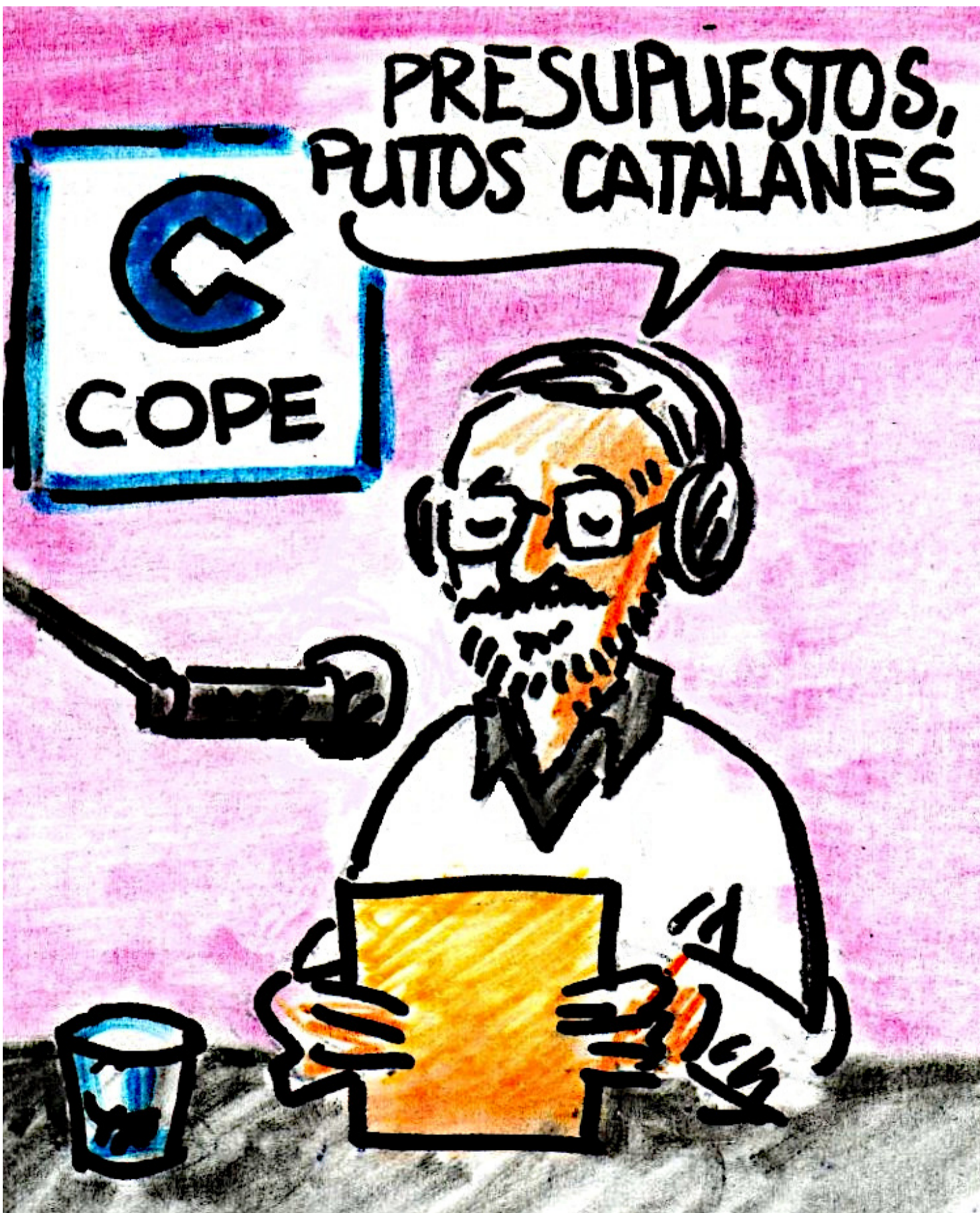
I TOTS JUNTS I EN COMÚ PODEM ANAR A LA MERDA

Catalunya sense pressupostos però amb eleccions anticipades

Imaginem per un moment un país necessitat, que pot augmentar el seu pressupost anual en uns dos mil milions d'euros. Imaginem que aquest dineral va destinat especialment a sanitat, educació, sequera, cultura, no a fabricar la bomba atòmica. Imaginem que dos partits presumptament progressistes veten aquests pressupostos justificant-se en partides inexistents o insignificants.

Ciència ficció? No, Catalunya.

Deixem d'imaginar i mirem les conseqüències. Perduda la votació pressupostària, el President de la Generalitat proposa noves eleccions i el President Sánchez ha de renunciar al pressupost espanyol que estava mig embastat. Catalunya i Espanya jugant a pressupost prorrogat i una quinzena electoral catalana entre les votacions basques i europees. Molta urna.

Imaginació al poder? No, cagada.

I ara, només pensem una mica. Per què aquest bunyol? Hi ha moltes teories conspiratòries. Connexions o millor desconexions entre Catalunya i Madrid, entre Ajuntament de Barcelona i Generalitat, entre Comuns i Podem... en qualsevol cas, tots els fils van a parar a l'egocentrisme dels Partits, quan no directament a l'egoisme d'alguns individus de Partit.

Inevitablement en parlar d'egocentrisme surt a la palestra la Sr Colau. En poques hores s'ha farcit una teoria rocambolesca al seu voltant que podria fer-li traspasar la Plaça de Sant Jaume en un salt perillós però no mortal de l'Ajuntament a la Generalitat. Molt poc amics d'apuntar-nos als rumors, la redacció de Karlitus, s'ha mantingut al marge d'especulacions fins que... La Sra Colau, ha negat qualsevol interès d'optar per la Generalitat. Perill! Cada vegada que la Sra Colau diu apartar-se de les guerres, l'endemà puja al seu cavall de batalla i deixa la terra plana.

Com a final, voldríem demanar una oració pietosa per la pobra Jèssica Albiach. Bondadosa de mirada, suau de paraula, força coherent fins ara que de sobte s'ha vist obligada a fer el paper de l'auca. Una pena perdre en una setmana el crèdit forjat en una plaça tan difícil com és un Parlament.